

man selvfølgelig også tage i dette tilfælde med flugtbilister. Der er en lav opklaringsprocent på dette område, og det kunne jo tyde på, at en skærpet strafferamme i hvert fald ikke vil ændre på det. Man kunne jo sige, at det vil være svære for en flugtbilist at melde sig selv, hvis straffen er højere. Det er i hvert fald nogle af de indvendinger, der har været mod lovforslaget.

Men det mener jeg nu ikke er et argument der er stærkt nok i forhold til, at pligten til at blive og hjælpe eventuelle tilskadekomne skal være meget klar. Det er simpelt hen så groft at flygte fra stedet. Pligten burde stå lysende klart – med og uden strafferamme, kunne man sige – men sådan er det i virkeligheden ikke altid skruet sammen inde i flugtbilistens hoved. Og der er også god grund til at præcisere dette, når nu det har vist sig, at man i praksis gennemgående har tildelt flugtbilister bøder.

Ny Alliance har derfor ingen problemer med at støtte forslaget.

Kl. 11:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Naser Khader. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:43

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at takke Folketinget for den meget positive tilgang, som der har været til lovforslaget.

Der har været lidt diskussion om statistik her under førstebehandlingen i dag, og jeg vil foreslå, at det, i det omfang Folketinget ønsker, at man under udvalgsbehandlingen dykker lidt længere ned i tallene, jo så er noget, vi kan klare under udvalgsbehandlingen.

Flere har været inde på det. Det, der har været baggrunden for det her lovinitiativ, var jo, at der var et meget stort antal sager med flugtbilister i efteråret 2006, og da iværksatte rigspolitiet så en landsdækkende undersøgelse med henblik på at belyse problemets omfang. Der blev lavet en rapport om flugtbilisme, og der nåede vi efter at have kigget på den jo frem til, at der nok var grund til at dykke ned i: Hvad er egentlig straffen for at flygte fra et uheld?

Rigsadvokaten afleverede så en redegørelse den 7. januar i år, og den er der også flere der har omtalt. Og det, der jo har været praksis, har været, at man, hvis man har påkørt et andet menneske, typisk har fået en bøde oven i – kan man sige – de øvrige lovovertrædelser, man muligvis har begået samtidig med.

Med hensyn til en af de ting, der har været fremme i medierne, kan man ligesom sige, at der har været to grupper af personer, groft sagt, som er flugtbilister.

Der kan være dem, der simpelt hen går i panik, i chok, ikke aner, hvad de gør, og som flygter fra gerningsstedet. Efter et stykke tid besinder de sig og får måske talt med deres familier, og så melder de sig frivilligt.

Den anden gruppe er nogle, som udmærket er klar over, hvad de har gjort, men hvor reglerne har været så ulogiske tidligere, at man, hvis man f.eks. kørte med en meget stor alkoholpromille i blodet og måske havde en betinget frakendelse i forvejen, så vidste: Hvis jeg flygter og gemmer mig og venter med at melde mig til dagen efter, så får jeg i hvert fald ikke frakendt mit kørekort, så får jeg bare en bøde på 1.000 kr. oveni.

Jeg må sige, at hvor mange der tilhører den ene eller den anden kategori, kan jeg ikke redegøre for i dag, men som hr. Per Clausen sagde – og det synes jeg er meget nuanceret – så kan man ikke udelukke, at der er nogle, der tilhører den ene kategori, folk, der går i panik, og at der er andre, der tilhører den anden kategori, altså at det mere er en kynisk spekulation i: Hvordan slipper jeg med mindst mulig straf – for straffet vil jeg jo nok blive på et eller andet tidspunkt, hvis jeg bliver fundet?

Jeg må blankt erkende, at der jo ofte er så meget diskussion, altså: Virker straf? Virker straf ikke?

Jeg må indrømme, at det for mig, efter at jeg fik Rigsadvokatens rapport og jeg kunne se, at man selv i mere alvorlige tilfælde alene fik en bøde eller en meget, meget kort ekstra frihedsstraf oveni, så ikke blev et spørgsmål om, om det her har en præventiv effekt eller ej. For mig at se er det simpelt hen et spørgsmål om: Hvad er det for et samfund, vi vil have? Vil vi have et samfund, hvor vi hjælper hinanden, eller vil vi have et samfund, hvor vi via lovgivningen signalerer: Om du stopper eller ej, er sådan set hip som hap, det kan du betale dig fra?

Jeg må sige, at formålet med det her lovforslag sådan set er en moralsk opsang til danskerne om, at man skal hjælpe andre mennesker. Der kan være dårlige forklaringer, og der kan være mere fornuftige forklaringer på, hvorfor der er nogle, der går i panik og flygter. Men jeg tror, at selv den person, der går i panik og flygter, vil synes, at det da er helt rimeligt, og altså vil tænke: Hvis jeg var stoppet, kunne denne person